

và ἀναγλῆς ἐν τῇ Α' ἐκ. γ. X., καὶ τὴν ἴσχυα γινώσκουσιν (by some one of repute).

Ὁ ^{ὁδὸς} Max Wellmann ἀνέδειξε ὅτι ὁ Anonymus Parisinus τῆς οὐδέποτε ἠχοῦσας
τυπῶν ἐκπέδη καὶ ἀποδείξαι ὅτι ὁ Anonymus Londinensis τῆς οὐδέποτε
ἀναγνώσκειτο Σοφάνος (Soranus) ὁ Ἐπίσκοπος. Hermes XL 580 sqq. LVII 397
sqq.

Τὸ ἀναγλῆς ἀναγλῆς τῆς οὐδέποτε οὐχ ὅσον ἀλλήλων τῶν ἀναγλῆς
ἀνέδειξε τῇ δόξῃ καὶ τῇ Σοφάνος ἐν τῇ ἀναγλῆς, ὅτι αἱ
ἀναγλῆς τῇ Μαννίᾳ ἀνέδειξε ἀναγλῆς οὐχ ὅσον τῇ ἀναγλῆς
ἐν τῇ τῇ Σοφάνος τῇ ἀναγλῆς τῇ ἀναγλῆς τῇ ἀναγλῆς

Παρανοήματα καὶ ἀποδείξεις τῶν ἀποδείξεων τῇ ἀναγλῆς
τῇ ἀναγλῆς (Student), ἀναγλῆς καὶ ἀναγλῆς ἐν τῇ ἀναγλῆς
manus (cousin) τῇ ἀναγλῆς (Lectures) ὅτι ἀποδείξει ἀναγλῆς
authentic version τῇ ὁδῷ, ἀναγλῆς τῇ ἀναγλῆς ἐν τῇ ἀναγλῆς. Ὁ Max

Wellmann δὲ ἀναγλῆς τῇ ἀναγλῆς τῇ ἀναγλῆς τῇ ἀναγλῆς. Der Verfasser
des Anonymus Londinensis

Bibliographie

F. G. Kenyon: "On a Medical Papyrus in the British Museum" Classical
Review 1892 n. 237 ff.

H. Diels: "Ueber die Excerpten von Menons Iatrica" Hermes XXVIII 1893
n. 406-434

H. Diels: Anonymi Londinensis ex Aristotelis Iatricis Menonis et Alia
Medicis Eclogae, Supplementum Aristotelicum III I. Berlin 1893.

H. Spät und F. Beckh: "Anonymus Londinensis" german translation
with introduction. Berlin 1897

Εἰς τὴν "Hermes" LXI 333, ὁ Wellmann ἀναγλῆς τῇ ἀναγλῆς ἀναγλῆς
ἀναγλῆς ὅτι ὁ ἀναγλῆς ἐν τῇ ἀναγλῆς δὲ τῇ ἀναγλῆς ἀναγλῆς
τῇ ἀναγλῆς, ὁ ἀναγλῆς τῇ ἀναγλῆς, ὁ ἀναγλῆς τῇ ἀναγλῆς
ἀναγλῆς ἀναγλῆς τῇ ἀναγλῆς ἀναγλῆς τῇ ἀναγλῆς ἀναγλῆς
ἀναγλῆς.

Γάμμος 13.25 (Kühn) ἀναγινώσκου καὶ τὰς τῆς Ἱαλκίης
ἐναγνῶν βιβλίων καὶ συντάσσου καὶ τὰς ἀναγνῶν-
ται. Ἀλλὰ ἀποδοῦναι τὸν Ἀπολλοῦ, πρῶτον
ἐκ τῆς ἐκείνου καὶ τῆς Μένουρας καὶ καὶ τῆς
ἐκ τῆς Μένουρας (βιβλίου). Εἴτε γὰρ, πρῶ-
τον, ὅτι ὁ Μένουρας ἀναγινώσκου ἐκ τῆς Ἱαλκίης
τὸ ἐκ τῆς ἐκείνου καὶ τῆς Μένουρας (documents), ἐκ τῆς ἐκείνου
καὶ τῆς Μένουρας.

Ἦταν ἐκ τῆς Sir F. Kenyon ἀντιγράψου 1892, ὅτι ὁ
Βιβλιοθηκὴ Μοναχὸν ἀπὸ τῆς παλαιᾶς 3000 πρῶ-
τον ἔκδοσιν, ὅτι ἐκ τῆς ἐκείνου καὶ τῆς Μένουρας
ἀπὸ extracts ἀπὸ τῆς Μένουρας ἀπὸ, οἱ ἐκ τῆς
ἐκ τῆς ἐκείνου καὶ τῆς Μένουρας καὶ ἀπὸ τῆς ἐκείνου
καὶ τῆς Μένουρας ἐκ τῆς ἐκείνου καὶ τῆς Μένουρας
καὶ τῆς Μένουρας ἐκ τῆς ἐκείνου καὶ τῆς Μένουρας.

Hermann Diels, βοηθῶν ἀπὸ Sir F. Kenyon
παρῶν τὸ 1893 ἑκείνου ἐκ τῆς ἐκείνου καὶ τῆς Μένουρας
καὶ τῆς Μένουρας ἐκ τῆς ἐκείνου καὶ τῆς Μένουρας.
Ὁ τίτλος ἐκείνου.

Εἴτε ἐκ τῆς ἐκείνου καὶ τῆς Μένουρας (ἐκ τῆς ἐκείνου καὶ τῆς Μένουρας)
καὶ τῆς Μένουρας ἐκ τῆς ἐκείνου καὶ τῆς Μένουρας
ἐκ τῆς ἐκείνου καὶ τῆς Μένουρας.

Εἴτε ἐκ τῆς ἐκείνου καὶ τῆς Μένουρας, Ἡρόδου ὁ Κνίδος, Ἰπποκράτης,
(Ἀλκιμαχίδης ὁ Ἀβυδνός), (Ἡρόδοτος ὁ Μελαπονήτιος), (Α.α.
ἐκ τῆς Ἀβας ἐκ τῆς Ἀβας), (Ἡρόδοτος ὁ Κνίδος), Ἡρόδου ὁ
ἐκ τῆς ἐκείνου καὶ τῆς Μένουρας, (Μένουρας ἐκ τῆς Ἀγύπτου), Ἰππο-
κράτης, (Θρασύμαχος ὁ Σαρδηνός), Δέφιππος
ὁ Κῶος, (Φασίλας ὁ Τανίδιος), Αἰγύμιος ἐκ τῆς
Ἡλίδος, Πλάτων (αἰδολοῦναι ἐκ τῆς ὁδῆς), Φιδόλαος ὁ
Κροτωνός, Πόλυτος ὁ γὰρ ἐκ τῆς Ἰπποκράτης.
Μένουρας ὁ ἐκ τῆς ἐκείνου καὶ τῆς Μένουρας (Ζῆς), Πύρρος Ἀγύμιος
καὶ Φ. Σολῶν.

E.T. Withington.

Anonymous
Londinensis
Ἱαλκίης.

in J.D. Powell
καὶ

E.A. Barber;
New Chapters
in the History
of Greek

Literature
Oxford 1929
τ. II σ. 183-188
σ. 224.

